

UŞŞÂK ŞARKI

Devr-i hindî

HASAN FEHMÎ MUTEL

Ka lır san ma se nin bu hüs nü â
nın (--- SAZ ---) nın (--- SAZ ---) Ba hâ ra - ben - zi yor - şim - di -
Gö rür sün yer - le re - düş - müş
za. mâ nın (--- SAZ ---) nın (--- SAZ ---)
ce mâ lın lın
Ge lin ce vak ti ser - mâ - nın - o â nı (--- SAZ ---)
Bu mev sim de ne gül kal - mış ne bül bül (--- SAZ ---)
Ye şil yap rak gi - bi - sol - muş sa rar mış (--- SAZ ---)

Kalır sanma senin bu hüsn ü ânın
Bahâra benziyor şimdi zamânın
Geline vakt-i sermânın o ânı
Bu mevsimde ne gül kalmış, ne bülbül
Yeşil yaprak gibi solmuş, sararmış
Görürsün yerlere düşmüş cemâlin

(Güfte: Kendisi'nin)

" B.T.: 8.9. 1954 "